10de Jaargang — Curaçao den 16n. December 1893 — N° 520

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN POLEMIEK IN NEDERLAND
OVER
HET GEZANTSCHAP BIJ DEN PAUS.

—o—

Na den hoofdredacteur van „*De Telegraaf*" is sinds weinige dagen een tweede liberale kampioen opgetreden voor het herstel van een Nederlandsch gezantschap bij Z. H. den Paus, en wel in den persoon van niemand anders dan den bekenden heer Henry Tindal. Deze betuigt in een als hoofdartikel geplaatst ingezonden stuk in *De Telegraaf* zijn volkomen instemming met het pleidooi, gevloeid uit de pen, zooals later bleek, niet van een inzender O. maar van den hoofdredacteur O(breen), en waarin de wenschelijkheid werd geopperd, dat de Kamer terugkome op haar vroeger uitgedrukte wensch, om het gezantschap bij den Paus te zien opheffen.

De heer Tindal is van meening, dat onze talrijke gevolmachtigde ministers, minister-residenten, enz. aan de verschillende hoven best vervangen konden worden door goede en goed bezoldigde hadelsagenten of consuls ; ''te meer, daar voor bijzondere onderhandelingen, zooals die betreffende de visscherij, de spoorwegen, het internationaal recht, enz., er toch telkens speciale afgevaardigden naar het buitenland moeten worden afgezonden."

Bij den tegenwoordigen stand van zaken beschouwt de heer Tindal het zenden van hooge gezanten als een bloote "beleefdheid van het Nederlandsche volk aan de hoofden van bevriende Staten."

En waar nu die quæstie zoo staat, daar valt het volgens den heer T. niet te ontkennen, " dat de Paus, die als geestelijk hoofd erkend wordt door een groot deel van Neerlands medeburgers, zeker meer recht heeft op een dergelijke beleefdheid dan b.v. de Czaar van Rusland, de Koning van Portugal of eenig ander hoofd van een bevrienden Staat."

Worden door de volksvertegenwoordigers telkens groote sommen toegestaan, „om de *materieele* belangen van enkele categorieën van burgers te behartigen," waarom daa ook deze „luttele som" niet afgestaan „voor de belangen van anderhalf millioen Nederlandsche burgers, die veel hooger staan dan materieele belangen ?"

De Tijd is zeer terecht benieuwd, of de overige liberale bladen zelfs maar een poging in het werk zullen stellen, om de argumenten van *De Telegraaf* te ontzenuwen, en schrijft het volgende : „Te optimistisch zou men oordeelen indien men verwachtte, dat, nu de rechtmatigheid van het verlangen der Katholieken, om het Nederlandsche gezantschap bij het Vaticaan hersteld te zien, door een liberaal blad erkend wordt, de Regeering en de Kamer terstond bereid zullen wezen om toe te staan, wat door haar ruim 20 jaren aan meer dan een derde der bevolking — ondanks den bij herhaling uitgesproken wensch — halsstarrig werd geweigerd. Te optimistisch, indien men geloofde, dat de meerderheid van liberalen en radicalen, bepaaldelijk ook de anti-revolutionnairen van de richting Kuypēr, zich in den allereersten tijd tot het standpunt, door *De Telegraaf* ingenomen, zullen verheffen. Toch geve men den moed niet verloren ! Uit het artikel van *De Telegraaf* blijkt althans, dat de Katholieken, als zij op herstel van de in 1871 begane fout aandringen, niet langer geheel alleen staan. Ook ten aanzien van de zaak, welke het hier geldt, valt een kentering van meening waar te nemen. Dat de Katholieken derhalve elke geschikte gelegenheid aangrijpen, om duidelijk te doen uitkomen, dat hetgeen zij voor 10 en 20 jaren op dit stuk verlangden nog heden even vurig en even beslist door hen begeerd wordt, en geen twijfel, of ook hier zal de goede zaak eenmaal zegevieren."

De radicale *Amsterdammer*, Dagblad voor Nederland, bestrijdt *De Telegraaf* en den hr. Tindal. Dit blad acht eene Nederlandsche „beroepsdiploma" geheel overbodig en de f 300,000, die daarvoor jaarlijks op de begrooting worden uitgetrokken, weggeworpen geld.

Zij keurt de aanstelling van een gezant bij den H. Stoel af, omdat zij liever de geheele diploma zag afgeschaft. Geen gezantschap bij den Paus, dus ook geen bij andere vorsten en regeeringen, is de redeneering van het blad.

De hr. Henry Tindal heeft daarop in een tweede artikel in *De Telegraaf* betoogd, dat de vraag, door *De Amst.* als tegenargument gebezigd, of er met de herstelling van een Pauselijk gezantschap al dan niet „praktische belangen" gemoeid zijn, niet moet worden uitgemaakt door „ons niet Katholieken," maar door de Katholieken zelf. En waar zij nu zeggen, dat dit wel het geval is, daar moet volgens den hr. Tindal aan hun wensch worden tegemoet gekomen.

Het feit, dat ten ontzent scheiding van Kerk en Staat erkend wordt, komt, naar hij meent, hierbij niet in het geding.

Voorts hebben nog tweede inzenders in hetzelfde blad den voorslag van *De Telegraaf* bestreden. Beiden merken op, dat de opheffing van het pauselijk gezantschap eenvoudig een gevolg is van de *feitelijke te niet doening* van de wereldlijke macht des Pausen. En zoolang die toestand zoo blijft, zien zij geen enkel redelijk motief voor herstel van dit gezantschap.

Maar beiden brengen, natuurlijk schreven wij haast, met niet minder nadruk de vrees voor toenemenden invloed van Rome in het debat.

Dat het verwijt van "plagerij" niet te ontgaan zou zijn, heeft één hunner zelfs met „verontwaardiging" gelezen. Juist wat *De Telegraaf* wil, zou volgens hem eer „plagerij" kunnen heeten, nl. van de Protestantsche burgerij.

Ook vreest deze laatste, blijkbaar zeer vreesachtige inzender, dat herstel van het pauselijk gezantschap niet alleen de eischen der Roomsche burgerij aanwakkeren zou, maar ook dat zelfs anti-revolutionairen er een slaatje uit zouden slaan, nl. tot afschaffing van den vaccinedwang, verder doodstraf, enz.

De Standaard bevatte Woensdag 15 Nov. een eerste hoofdartikel over de zaak, waarin zij het herstel bestrijdt, voornamelijk, wijl het blad hierin een erkenning zou zien der aanspraken van den Paus als Stedehouder van Christus en als geestelijk hoofd van allen, die door het Doopsel in de Kerk zijn opgenomen, dus ook van de gedoopte Protestanten.

Ander liberale bladen hebben, voor zoover ons bekend is, zich nog niet over deze quaestie uitgelaten. Zouden zij haar hunne aandacht niet waardig achten, of zouden zij nog altijd eenigszins verbluft staan over de brutaliteit, waarmee een hunner meer vooruitstrevende collega's een geschil weer heeft levendig gemaakt, hetwelk zij in hun meening voorgoed dood, begraven en vergaan achtten ! Wellicht ook overdenken onze libiberale penvoerders dit vraagstuk met vlijt ten einde straks terdege voorbereid den strijd tegen het zenden van een Nederlandschen gezant naar Rome's met geweld onttroonden Koning en Gods Stedehouder te kunnen aanbinden.

Inmiddels kunnen begrijpelijker wijze vele Kath. bladen hunne vreugde over het opnieuw aan de orde brengen dezer belangrijke quaestie niet verhelen. Het komt sommigen katholieken echter voor, dat enkelen in hunne blijdschap de toekomst veel te rooskleurig inzien. Er is meent men nog bedroefd weinig aanleiding, om te spreken van *de* liberalen, die blijkbaar geneigd zouden zijn een onrecht te herstellen, en minder om te verwachten, dat een door de Katholieke Kamerleden voor te stellen amendement tot herstel van dit gezantschap thans met grootere meerderheid zou worden aange-

---

FEUILLETON

UN BIERNES SANTOE NA SICILIA.

Coe kibramentoe di dia caba, ja habitantenan di Messina tabata lamantá for di sonjo pa tocamentoe di cachoe, gritamentoe di cachó i jamamentoe di nan giador.

Salviati tabata bai jaag den su mondinan coe su amigoenan, koe a bini di Napels ; bao di boroto el a pasa pa e stad grandi, i idea koe lo el stroba habitantenan den nan sosiëgoe, tabata agradabel p'é, tabatin asina tantoe amargura den su alma, koe Salviati tabata toema placer di stroba otro, traha contra nan, consumi nan, i toch su forzamentoe di débilnan, su severidad coe esnan bao di djé, su rabia contra toer, no tabata di nacementoe...., no, coerazon di Salviati tabata doena antes henteramente otro impresion. Dios a doené mansedumbre, politeza, i ta solamente hendenan tabata causa, koe Messina tabata conocéle como trincion, odioso i implacable.

Riba algun hende disgracia sâ ejercé influencia, algun sâ bira birtuoso despues di a sufri i jora.

Nan ta fortunar !

Tin otro pa kende adversidad ta un crimen, koe maldiciona manoe, koe ta bira baho pasobra nan ta ser poerbá, koe lugar di suspira i jora, ta maldiciona nan suerte.

Cuantoe mi ta deplora nan !

Nan ta boeta candela riba nan herida, na lugar di hunté coe azeta i balsem !

Aniversario di Salviati tabata dobbel dichoso pa su mama ; un roeman hohotji a mira luz també. Coerazon ta bisa nos, koe no tin nada mas amoroso koe amor fraternal — koe es amistad, koe a cria, koe a aumenta bao di dak di cas, bao di bista di un mama. Sin embargo tin un amistad, koe podiser ta mas duci, mas sterki, ta amistad di dos ser, koe a haja bida pareuw, es amistad di hohotji.... Manera jioe Salviati tabata stima su roeman Sebastian pasionadamente. Es tempoe-ai nan tabata hunga huntoe. Ora Salviati a alcanza edad di hoben, el no tabata por falta Sebastian : el tabata obheto di toer su pensamentoe, di henter su futuro ; como homber, el tabata sintié menos balente den combate, ora Sebastiaan no tabata banda di djé.

Despues di victoria no tabatin meimei di triumfo, otro legria pa Salviati, koe den presencia di su roeman.

Hende lo comprendé, koe Sebastian i Salviati mester a keda unir — tal reunion, tan íntimo no mester tabata kibrá !.... I toch habitantenan a destruí e union-ai, nan a kita Salviati mitar di su bida.... I kitando e mitar di su existencia, nan a ranké alabez toer loké ta generoso.

Huntoe coe Sebastian, Salviati a hari coe su mama, moenstré di mas grandi respect. Despues di morto di Sebastian nunca mas el a papia coené.

Huntoe coe su roeman, hende a mira Salviati para riba brug di kasteel of na portanan di misa pa doena pobernan i enfermonan auxilio. For di dia di morto di Sebastian, el tabata pasa nan sin haci causa di nan.

Cerca Sebastiaan, Salviati na tournooi, na combate, na gloria. For di morto di su roeman, el no tabata busca mas su cabai magnifico, su armanan briljante, na su sabla di Toledo.

Coe Sebastian el a forma mil idea, studia mil plan.

Sin Sebastian, Salviati tabatin solamente un cordamentoe, invariabel : Morto di su roeman ... el tabatin solamente ún plan, un plan, koe el a hura di cumpli coe n'é : di vingéle.

Contra e propósito sigurá-ai di odio, di vinganza un combate fuerte a locha su p'adén coené; ma hende contempla olananan, koe ta bati contra baranca, nan ta destruí, nan ta disparcé, nan ta bolbé i toch nan no por haci nada contra e baranca duroe. Mes inutil tabata consegonan di su meester bieuw, súplica, spiertamentoe di un Arzobispo, lágrimanan di un mama, toer esainan tabata pornada, mescos koe olanan, di cual mi a papia......

Di toer fiestanan koe tin na Sicilië, es di Santa Rosalia ta ser celebrá di mas magnífico.

Coe nan revuelto di Napels, Salviati i Sebastian a participa na fiesta di patrones di Sicilië, den nan ciudad natal.

Nunca nan mama tabata mas orguljoso coe nan, manera e dia-ai. Toer dos tabata para na cabez di senjornan noble, koe lo companja imagen di e Santoe. E careda briljante tabata formá di nobleza di Messina, toer camina hende tabata mira fluweel, cos di bordier, satin i oro ; i condenan, markiesnan, duquenan i prinsnan tabata rondona wagen di triumfo di e Birgen, pasobra den es tempoe-ai di mas considerablenan tabata toema pa honor di corona cruz.

Salviati i su roeman tabata sinta riba cabai blancoe na cada banda di e procesion, sigí pa di mas noble hubentud di Messina i cercanía.

Ora e multitud antesiástico a tira bista riba e reunion, despues di a contempla imagen di Santa Rosalía, hende no por a haja bastante palabra di admiracion

nomen dan het amendement tot opheffing van dien post (de zoogen, motie-Dumbar) in 1871, nl. met eene meerderheid van 6 stemmen. Zoo schrijft o. a. de *Gelderlander* van jl. Zondag tot verwondering van anderen het volgende :

„Er schijnt bij de liberale partij in de Kamer en neiging te bestaan om te stemmen voor een eventueel amendement op de begrooting van Buitelandsche Zaken tot herstel van het Nederlandsch Gezantschap bij Z. H. den Paus. Indertijd heeft de toenmalige gezant aangeboden, dien post zonder toelage uit 's Rijks kas waar te nemen : maar dat zelf mocht niet. Een daad van krenkende onverdraagzaamheid zou daardoor goed gemaakt worden. Wij komen op dit denkbeeld door artikelen en ingezonden stukken in *De Telegraaf* : als de zaken niet zoo staan, begrijpen wij de portée van al dat schrijven niet."

Mocht het ook te betwijfelen zijn, dat de jeugdige *Telegraaf* reeds nu de meeningdrager van de liberalen zou zijn, toch hopen wij, dat hij niet in den wind gesproken heeft, maar een spoedige herstelling van het Nederlandsch gezantschap bij den Paus moge volgen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Zaterdag ll. ten 4½ uur in den namiddag werd het stoffelijk overschot van wijlen den HoogEerwaarden Heer F. E. C. KIECKENS met treffende plechtigheid ter aarde besteld.

In een met paarsch fluweel bekleedde lijkkist lag de doode in de kapel van het Hospitaal ten toon gesteld, en honderden maakten van die gelegenheid gebruik, ons nog een laatsten blik te werpen, op dien beminden en vereerden ontslapene, die daar met zóóveel goedheid, vriendelijkheid en rust in zijn kalme trekken nederlag, dat de dood hier alle schrikwekkendheid scheen verloren te hebben.

Zijn Doorl. Hoogw. Mgr. H. A. M. Joosten, omringd door een talrijke schaar van priesters en religieuzen, verrichtte de lijkplechtigheden, terwijl de treffende kerkelijke rouwgezangen door de Eerw. Fraters op indrukwekkende wijze werden gezongen.

Statig werd toen het lijk op de schouders der Eerw. Fraters grafwaarts gedragen, gevolgd door een overtalrijke stoet van geestelijken en leeken aan wier spits de H.E.Gestr. Heer Gouverneur der Kolonie, vergezeld van Zijn adjudant, aan de zijde van den Bisschop voortschreed.

Bij het geopende priestergraf, waarin de doode werd bijgezet, bracht Mgr. Joosten in een kort, maar treffend woord Zijn dank aan de aanwezigen, wien hij den dierbaren overledene in het gebed en de nagedachtenis aanbeval.

---

pa Salviati i Sebastian ; hende tabata coeminda nan i hari coe nan, nan tabata di mas boenita hobennan di Messina i Palermo.

E wagen di triumfo, pa su haltura tabata parcé igual na un pyramide, algun bez e corona preciosa di es imagen tabata toca coe e panja di color roos di blancoe, koe, habri riba cajanan, tabata parcé un boveda transparente bao di cual e reunion debota i e multitud tabata movė. For di pianan di es imagen té na flornan, koe tabata tapa camina, tabata cologa draperia di fluweel blancoe coe plooi hanchoe i dorná coe bordier di oro, i cada verdiep di e wagen ó mejor di e obelisco, tabata tapá coe luz, flor i sencial jen di sencia cendé. Boeta cerca toer esai música boenita, tono clá i melodios, cantica jen di poesía, un pueblo den kende su coerazon tabata reina fé, speranza i caridad, i hende lo por a haci un idea di fiesta di e Sicilië poética i católica.

Un celebracion di fiesta asina famose lo ser strobá sin embargo i riba rosanan sin blatji sanger lo drama.

Scucha.

E ta sigi.

Diepgetroffen keerde de menigte terug na met hart en mond nog wel een oprecht gemeend : *Requiescat in pace*, gesproken te hebben.

Met dankbetuiging melden wij de ontvangst der *Mailtafels* van de *West-Indische Maildienst*, die de heer Hellmund, agent dezer lijn, de vriendelijkheid had ons toe te zenden.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven :

Officier van Administratie H. Ms. korvet Alkmaar, Guillermina Dania, Ana de Castro, J. & A. Capriles, Charles Spatz, Rosabla Arrieta, Alfredo F. Vargas, Petronila Feliberti, Enrique Evertsz, Baldomero Sosa, Delfina Ricaurte, John Moore, Jacob Badoni, Maria A. Arendz.

Niet voor verzending vatbaar een dubbele binnenlandsche briefkaart geadresseerd aan Käthe Metzner, te Osterburg.

Op verzoek nemen wij onderstaand bericht over :

De Weezenbazaar der Vereen. Prot. Gem. zal D. V. gehouden worden op Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, den 7en, 8en, 9en, 10en en 11en Februari 1894.

Hun, die ons met inzending willen vereeren, wordt beleefd verzocht, die zoo mogelijk vóór Zondag, 28 Januari aan een der leden van de hulp commissies te doen toekomen.

De Commissie uit de Kerkeraad.

P. C. GORSIRA.
A. VAN DER HOEVEN.
T. F. W. KRAFFT.
F. NEUMAN.

NEDERLAND.

— Maandagnamiddag 20 Nov. is met zijn familie in den Haag gearriveerd de afgetreden gouverneur-generaal van Indië, de heer mr. Pijnacker Hordijk.

Aan het station werd Z.Exc. gecomplimenteerd door den nieuw benoemden secretaris-generaal bij het departement van Koloniën, den heer mr. Elias, den nieuwbenoemde referendaris, chef van het Kabinet van den minister van Koloniën, jhr. v. d. Wijck, het lid der Tweede Kamer, broeder van den gouverneur-generaal den heer Pijnacker Hordijk, den officier van Justitie te Haarlem, mr. Rethaan Macaré, en enkele particuliere familiën.

— Ter gelegenheid van het 80-jarig bestaan van Nederlands onafhankelijkheid wapperde gisteren de Oranjevlag van den Sint-Jacobstoren en de nationale driekleur van het raadhuis en andere openbare gebouwen.

Aan den vooravond van dezen voor Nederland zoo gedenkwaardigen dag bracht de Vereeniging van oud-strijders der zee-en landmacht in Nederlandsch-Indië "Het vaderland getrouw" een ovatie aan het in beeld gebrachte driemanschap, dat in de dagen van 1813 zooveel heeft gedaan tot herstel van Neerlands onafhankelijkheid.

De leden dezer vereeniging begaven zich daartoe in optocht, voorafgegaan door een pijper en een tamboer, naar het Plein 1813, en hechtten aan het monument, opgericht tot eene blijvende herinnering aan de glorievolle dagen na de afschudding van de Fransche overheersching eenkrans aan de zijde van het gedenkteeken, waar het driemanschap levensgroot staat.

Toen de krans, versierd met oranje linten, was bevestigd, sprak de voorzitter tot de leden en de omstreeks 500 aanwezigen, een enkel woord van lof ter nagedachtenis van deze waardige mannen. Hij eindigde met het verzoek, met hem een leve de koningin, leve de koningin-regentes !" aan te heffen. Uit volle borst werd aan dit verzoek voldaan.

Alvorens uiteen te gaan, werd het volkslied gezongen, waarna de stoet den terugtocht aanvaardde.

— Het nieuw gekozen lid voor de Tweede Kamer mgr. dr. Everts is beeedigd. Hij verscheen in zijn bisschoppelijk gewaad.

Over deze zitting waarin mgr. Everts voor het eerst verscheen, leest men in *De Tijd* : 't Was een korte zitting, maar een zitting, die niet nalaten kon op de aanwezige Katholieken een aangenamen indruk te maken. Mgr. dr. Everts het nieuwgekozen lid voor Roermond, verscheen in vol ornaat als huisprelaat van den paus. Dit deed den Katholieken zichtbaar goed, al teekende zich ook in den beginne eenige verrassing af op het gelaat der niet-katholieke leden. De antirevolutionairen herstelden zicht het eerst en kwamen al spoedig hun nieuw medelid gelukwenschen en begroeten, maar den oud-liberalen was de indruk aanvankelijk te machtig. Zij bleven — enkelen uitgezonderd — eerst op een eerbiedigen afstand, doch bij het sluiten der zitting, die slechts zeer kort duurde, kwam ook in hun houding eenige verandering. Mgr. Everts is trouwens een zeer sympathiek figuur. Het paarsche kleed staat hem uitmuntend. Het doet nog beter zijn flinke, ongebogen gestalte uitkomen en geeft een aangename afwisseling in dit eentonig milieu, waar Ministers en Kamerleden allen een gewoon heerenpak dragen. Hij was dan ook al dadelijk thuis in deze nieuwe omgeving. Met duidelijke, heldere stem legde hij den eed af, om zich weldra, na zich een oogenblik verwijderd te hebben om den mantel af te leggen, rustig, kalm en opgedwongen onder zijn ambtgenooten te bewegen. Vooral de begroeting tusschen den nestor, generaal Van der Schrieck, en het nieuwe lid was bijzonder hartelijk. Hij neemt de plaats in van den hr. Ruys, op het eerste bankje rechts van de Rechterzijde, zoodat hij zich in de onmiddellijke nabijheid van den griffier en den voorzitterszetel bevindt.

BUITENLAND.

Rome. — Zaterdag 18 November heeft Z. H. de Paus in audiëntie ontvangen de grootvorstin Catherina van Rusland en hare dochter, in gezelschap van den heer Iswolski, zaakgelastigde van Rusland bij het Vaticaan.

De Vorstinnen gingen vervolgens een bezoek brengen aan Kardinaal Rampolla, staatssecretaris van Zijne Heiligheid, die hen denzelfden dag nog een tegenbezoek bracht in het hotel d' Europe.

Italie. — Terwijl massa's troepen in de verschillende kazernes van Sicilië liggen, gereed om bij het minste teeken van opstand uit te rukken, vinden de roovers het eene zeer geschikte, gelegenheid, om zich aan moorden, plundering, ontvoeringen en dergelijke daden over te geven. Een bende is zelfs zoo brutaal geweest de stad Termini binnen te dringen en in het hartje der stad een huis met petroleum te bestrijken en in brand te steken. Een andere troep (ze houdt er notabene cavalerie op na) belegerde de villa van baron Altei, met bedoeling dezen op te lichten, toen de gendarmerie ze ontzette, wat niet geschiedde zonder een hevig gevecht.

Oost-Indie. — De plechtigheid der aankomst van den nieuwen gouverneur-generaal van Indië, jhr. Van der Wijck, te Batavia, had den 17en October ongeveer ten 7 uur volgens de voorgeschreven regeling plaats. Nadat de daarvoor aangewezen deputatie aan het station Z. Exc. met zijn behouden aankomst had geluk gewenscht, verliet deze het station en vormde zich de stoet. Aan beide zijden van den te passeeren weg in de Benedenstad, hadden de Chineezen hun door vlaggen omgeven tafeltjes met reukwater opgesteld, ten einde den den nieuwen gouverneur-generaal hun hulde te brengen. Van enkele particuliere gebouwen wapperde de driekleur, terwijl hier en daar eene eereboog was opgericht. Een groote menigte volks was op de been.

Om halfacht kwam de heer Van der Wijck in de groote zaal van het paleis op het Koningsplein, waar de heer Pijnacker Hordijck- aftredend gouverneur-generaal, hem tegemoet ging en welkom heette met een korte toespraak, waarin hij verzekerde, dat velen, zoo in Indië als in Nederland, zijn benoeming met ingenomenheid hadden begroet en dat van hem, die land en volk zoo goed kende, krachtige en ingrijpende maatregelen werden verwacht. De ambtenaren, officieren en particulieren dankte de aftredende landvoogd voor hun steun gedurende zijn bewind, waarop hij geen terugblik zou slaan, daar aller oogen op de toekomst waren gericht en het verledene had afgedaan.

De heer Van der Wijck zei dank voor de welkomstgroet en verklaarde, dat groote hervormingen noodig waren, vooral wat het beheer der financiën betrof, waartoe hij aller samenwerking inriep.

Daarop werden de autoreiten en anderen voorgesteld.

In den loop van den ochtend werd het bestuur door mr. Pijnacker Hordijck aan jhr. C. H. A. van der Wijck overgegeven.

— Het *B. Nbl.* prijst in een hoofdartikel, aan den afgetreden gouverneur-generaal gewijd, de rechtvaardigheid van mr. Pijnacker Hordijk bij benoemingen. Erkennende, dat de afgetreden landvoogd weinig populair was, schrijft het *Bat. Nbl.* :

„En toch zou het zeer goed kunnen zijn, dat ten slotte bleek, dat deze nu aftredende gouverneur-generaal meer voor Indië heeft gedaan dan ooit een zijner voorgangers.

"Hij heeft — en ditmaal waarlijk niet "conform" hetgeen de vorige leger-commandant wenschte — den hoofdofficier Deykerhoff tot gouverneur van Atjeh benoemd : hij heeft het door dezen voorgenomen stelsel aangenomen en in practijk laten brengen : wat daarvan ook moge gezegd worden, een feit is het, dat op dit moment de zaken in Atjeh zoo gunstig schijnen te staan, als ze sedert Van der Heijden niet meer hebben gestaan.

Niemand kan voorspellen wat daarvan het einderesultaat wezen zal ; voor zoover men uit het bekende kan oordeelen zijn de goede kansen grooter dan de kwade. Welnu, indien in de toekomst de wezenlijke pacificatie van Atjeh volgt door het systeem, dat daar wordt toegepast, dan heeft de gouverneu-generaal Pijnacker Hordijk den lande een ontzaglijken dienst bewezen : dan kunnen honderd kleine griefjes, dan kunnen alle verwijten van te veel aan het Plein over te laten : van te weinig zelfstandigheid te betoonen enzoovoort niet, beletten, dat hij, ook in Nederland, daarvoor den dank der natie heeft verdiend."

Engeland.— Donderdag 8 Nov. had te Londen, in het gerechtshof van den lord-opperrechter, de voorstelling plaats van den nieuwen lord-mayor alderman George Robert Tyler, waarna de sedert eeuwen gebruikelijke omgang door de City plaats had. Het was schoon weer en duizenden menschen waren op de been. De nieuwe lord-mayor werd goed door de menigte ontvangen, maar ook de afgetreden lord-mayor, Stuart Knill, werd warm toegejuicht.

Men weet hoe deze zich als een man van beginselen heeft doen kennen. Reeds vóór zijne benoeming verklaarde hij, liever niet gekozen te worden dan deel te nemen aan de de gebruikelijke plechtigheid in de Anglikaansche kerk, iets wat hij als Roomsche nooit doen zou.

Men herinnert zich ook wat storm er opging, toen de lord-mayor in Mansion House een heildronk dorst uitbrengen, waarin hij eerst den Paus en toen de koningin noemde. Een ooggetuige verhaalt, dat hij den lord-mayor, bij een uitstapje langs den Rijn, een eenvoudig dorpspastoor vol eerbied de H. Mis zag dienen. Een zijner heftigste aanvallers van toen, het parlementslid Lough, heeft thans bij de afscheidsplechtigheid in de Guildhall openlijk verklaard, dat niemand meer achting voor den heer Stuart Knill heeft dan hij.

Aan dezen burgemeester wordt de eer gegeven, dat hij Mansion-House verlaat, zonder ooit een duimbreed te zijn afgeweken van den weg, dien zijn geweten hem voorschreef. Met strikte nauwkeurigheid heeft hij steeds de plichten van zijn burgerlijk ambt waargenomen, overal openlijk

voor zijn geloof uitkomend, zich niet storend aan spot en geschreeuw.

Zoo'n man van beginsel kan vooral in dezen tijd velen ten voorbeeld zijn!

— In de lagerhuiszitting van Maandag is ook de handhaving van den Hertog van Edinburgh in zijn rang bij de Britsche Marine ter sprake gekomen. Sir Charlus Russell achtte, sedert zoon van koningin Victoria Hertog van Saksen-Coburg en daarmede Duitsch Vorst werd, diens langer in actieven Britschen zeedienst blijven eene onmogelijkheid. Door Gladstone werd geantwoord, dat de regeering voorneming is den Hertog diens plaats op de Marine-lijst te doen behouden, maar zonder bezoldiging en zonder actieven rang. De regeering acht dit een den Hertog verschuldigd eerebewijs, wegens de vele door hem bewezen diensten.

— Het geduld der leden van het lagerhuis wordt dit jaar op eene zware proef gesteld. Zeer waarschijnlijk zal ook de tegenwoordige herfstzitting tot na Kerstmis voortgezet worden, daar de oppositie evenals bij het Home-Rule-ontwerp, het plan schijnt te hebben de beraadslagingen over de „Parish Council Bill" tot in 't oneindige te rekken. Daartoe zijn nu door haar onderscheidene leden niet minder dan 900 amendementen op het voorstel ingediend. De niet onduidelijk aan 't licht komende bedoeling dezer tactiek is stellig de zorg om het program der door deze regeering verrichtte werkzaamheden zoo mager mogelijk te doen voorkomen. Mocht de regeering ooit tot eene kamer-ontbinding gedwongen worden, dan hoopt de oppositie daaruit munt te slaan, om door het ministerie van werkloosheid te beschuldigen de kiezers aan hare zijde te krijgen.

— De vermoedelijke grondslag van de regeling omtrent de geschillen tusschen de patroons der kolenmijnen en de werklieden, in de conferentie van dezer dagen, zal hierop neerkomen, dat de arbeid in de mijnen 6 maanden hervat zal worden tegen het vroegere loon. Gedurende dien tijd zou eene blijvende schikking gemaakt worden.

Spanje.— Omtrent de ramp van Santander wordt nader gemeld, dat er bij de dynamiet-ontploffing wel 3000 personen zijn gewond en evenveel gedood of vermist. Voordurend worden er nog lijken of verminkte overblijfsels gevonden in de haven, tusschen de puinhoopen, zelfs op de daken der huizen. Geen enkel huis is onbeschadigd gebleven, van 250 huizen zijn de daken afgerukt en meer dan 100 liggen in puin.

— Eene nieuwe brigade vertrok uit Barcelona naar Melilla: Men wil het troepen-cijfer aldaar brengen op 15,000 à 20,000 man.

Duitschland.-De Keizer opende gisteren, Donderdag, in persoon den rijksdag met eene troonrede. In de eerste plaats betuigt Z. M. daarin den rijksdag dank voor zijne medewerking aan de verdere ontwikkeling der leger-inrichting. Bij gelegenheid zijner jongste reizen heeft de Keizer weder vele bewijzea van sympathie mogen ontvangen, waarin Z. M. een teeken ziet van de tevredenheid der natie wegens de nieuwe maatregelen tot bescherming des vaderlands en tot het behoud des vredes. De voornaamste taak van den rijksdag zal wezen te voorzien in de kosten der nieuwe leger-inrichting. Daartoe zal het rijks-financie-wezen moeten worden hervormd en eene belasting worden gelegd, of de bestaande verhoogd op tabak, wijn en zegel. Ontwerpen van handelsverdragen met Spanje, Rumanië en Servië zullen worden overgelegd. Verordeningen betreffende buitengewone verhooging der invoerrechten van Russische producten zullen onverwijld worden medegedeeld. De Keizer vleit zich echter met de hoop, dat een gunstige uitslag der zwevende onderhandelingen met Rusland deze maatregelen overbodig zal maken. Er zal eene rijkswet worden ingediend op de besmetelijke ziekten, op grond der besluiten van het Dresdener Gezondheids-Congres. De troonrede eindigt aldus: „In de verhouding van Duitschland tot de buitenlandsche Mogendheden is geenerlei verandering gekomen. Bij voortduring staat het in innig vriendschappelijke verhouding tot de Rijken, waarmede het verbonden is tot het bereiken van een en hetzelfde vredelievend doel en tot al de overige Mogendheden is de verhouding vriendelijk. Ik vlei mij derhalve met de gegronde verwachting, dat met Godes hulp de zegeningen des vredes ook verder voor ons behouden zullen mogen blijven!"

— Nog altijd houdt de Duitsche pers zich bezig met het beruchte proces van Hannover, waarbij zoo vele personen van aanzien, vooral uit het leger, werden gecompromitteerd. Te Berlijn vooral hebben de onthullingen van het proces diepen indruk gemaakt en de bevolking tegen de officieren en den adel in het harnas gejaagd. Dit kwam ten duidelijkste uit op St. Hubertusdag, toen de Keizer en de Keizerin zich met een schitterend gevolg naar het jachtterrein begaven. In alle straten, waar de stoet passeerde, hoorde men ironische uitroepen en een gemompel van afkeuring, wanneer een adelijk officier of hooge dignitaris voorbijging En een ware storm stak op, toen men een der gecompromitteerde luitenants, die in de onmiddellijke nabijheid van den Keizer aan het hoofd van een eskadron dragonders reed, gewaar werd, een storm, die ook den Keizer zelfs moest treffen. Men verzekert, dat Wilhelm II zeer ontstemd is over deze manifestatie en het feit, dat men bedoelden luitenant zulk een voorname plaats gaf in zijn gevolg. De dagorder door hem tegen het spelen van officieren uitgevaardigd, is niet publiek geworden, een omstandigheid, die het aantal ontevredenen nog slechts grooter maakt.

— Het Pruisische ministerie heeft een disciplinaire uitspraak der Brandenburgsche provinciale schoolcommissie tegen Ahlwardt bekrachtigd, waarbij deze uit zijne betrekking van rector is ontzet. Gelijk men zich zal herinneren, was hij reeds sedert 1889 in zijne betrekking geschorst en heeft de gemeente Berlijn hem gedurende dien tijd de helft van zijn tractement moeten uitbetalen.

— De lezer herinnert zich nog dat voor eenigen tijd in de haven van Kiel twee Franschen, die kaarten en teekeningen van verschillende vestingen bij zich hadden, onder verdenking van spionage werden gearresteerd. Volgens een bericht uit Berlijn zouden de twee beklaagden hebben bekend tot den generalen staf van het Fransche leger te behooren.

Afrika.— Over de hagelstormen, die onlangs Zuid-Afrika hebben geteisterd, bevatten de van daar ontvangen telegrammen veel bijzonderheden. De aangerichte schade is enorm. De buitenplaats van den hr. Ras nabij Rustenburg is geheel verwoest, De hagel hoopte zich in zulk een massa op het vlakke dak der woning, dat dit ten slotte door het zware gewicht met veel geraas in elkander zakte. Nabij Pretoria lag de hagel op sommige plaatsen 7 voet dik. De tuinen zijn totaal vernield; al de resultaten van den harden en jarenlangen arbeid zijn vernietigd. Groot en klein vee en pluimgedierte zijn door de ontzaglijk groote hagelsteenen gedood. In Maritzburg bepaalde zich de schade tot boomen en tuinen, maar in andere deelen der kolonie werden groote verwoestingen aan gebouwen aangericht. Men berekent, dat door overstroomingen en door den wind in de Transvaal alleen aan bouwlanden en levende have 100,000 pd. st. schade is berokkend. De vreeselijke stormwind in Natal richtte vooral groote schade aan te Durban. Groote boomen werden ontworteld of afgebroken, 2 wijzerplaten van de stadsklok werden vernield, vensters stukgeslagen en ongeveer 30 daken van huizen en winkels weggerukt, terwijl een paar gebouwen en tallooze veranda's instortten. Een ijzerengebouw werd geheel van zijn fundamenten opgetild en weggeslingerd; en evenzoo bijna alle koeliehuisjes. Verscheidene bootjes en jachten zijn gestrand; te Oost-Londen leed een bark schipbreuk; de bemanning werd gered.

Griekenland.— Het kabinet is samengesteld als volgt: Tricoupis, voorzitter financien; Boufdis, binnenl. zaken; Stetuaros, justitie en voorloopig buitenl. zaken; Bawados, oorlog; Boutoulis, marine; en Callefronas, onderwijs.

— Het Russisch eskader is in den Piraeus aangekomen. Admiraal Avellan is met groote] plechtigheid door den Koning ontvangen.

— Admiraal Avellan is met de regeering in onderhandeling over het vestigen van een maritiem depôt voor de Russische vloot. De keus staat tusschen de haven van Milo en die van Navarino.

Azie.— De moord te Bethlehem. Dit feit wordt in een schrijven uit Jerusalem volgenderwijze nader toegelicht. De Franciscanen te Bethlehem hebben de gewoonte dagelijks eene processie te houden naar de heiligdommen, gelegen in de groote basiliek, welke door keizerin Helena gebouwd werd over de grot, waar de Zaligmaker is geboren. Dien Donderdag, omstreeks 4 ure, had de broeder koster, elk oogenblik de aankomst der processie in de grot verwachtende, er de kaarsen op het altaar ontstoken, voor hetwelk een Russisch generaal met gevolg stond te kijken, Daarop verzocht de koster aan den gids, met zijn gezelschap een weinig ruimte te maken, om de processie toe te laten, die juist de grot binnenkwam. De gids weigerde, en de broeder greep hem bij den arm, om hem op zijde te schuiven, toen de gids zijn revolver trok en 5 schoten loste op den broeder en op de 2 paters, die kwamen toegesteld. De broeder viel dood neer; een der paters kreeg een kogel in het lijf en ligt op sterven; de andere bekwam slechts een schampschot. De moordenaar werd gegrepen, de Franciscanen luidden de noodklok, waarop de geheele bevolking van Bethlehem toesnelde. Er werd dadelijk naar Jerusalem geseind. De opgewondenheid was groot, want zulk eene ontheiliging was nog nooit in dit gewijd gebouw voorgekomen. De Turksche overheid, de Fransche en de Russische consuls kwamen aan en.... toonden niet veel lust de zaak aan te pakken, vooral niet de Fransche consul, die als beschermer der Katholieken tegenover den Russischen, den beschermer der schismatieken (hiertoe behoorde de moordenaar), zou moeten optreden. Alle partijen gevoelden zich verlicht, toen uit de papieren van den misdadiger bleek, dat hij een geboren Montenegrijn was en onder protectoraat van Oostenrijk stond. Hij werd dadelijk naar het Oostenrijksche consulaat te Jerusalem gezonden dat hem onder sterk geleide naar Weenen zou zenden, waar hij zal worden gevonnisd.

Japan. — Bij de jongste overstroomingen in Japan zijn 532 menschen gedood. Bovendien worden 477 vermist. Er zijn 3772 huizen vernield, 34 bruggen weggeslagen en 144 groote benevens 194 kleine schepen vergaan. De nood is grenzenloos.

Amerika.— Het lid van den senaat, Sherman, heeft bij een interview verklaard niet te gelooven dat het zilvervraagstuk den uitslag der verkiezingen heeft bepaald, maar wel het tariefvraagstuk. De uitspraak der kiezers moest, volgens hem, worden beschouwd als een verzet der bevolking tegen eene radicale wijziging van het tarief.

— In overeenstemming met de slotsom van het verslag van minister Gresham aan president Cleveland in zake van Hawaï, heeft de regeering aan haren vertegenwoordiger op de Sandwich-eilanden, Willis, last gegeven het bewind van koningin Lilinokalani, desnoods met geweld, te herstellen. De Amerikaansche pers is in het geheel niet ingenomen met president Cleveland's daad van geen voordeel afwerpende eerlijkheid. De voorstanders der inbezitneming zullen naar het zeggen is, de zaak voor het Congres brengen. Zij verlangen een plebisciet. Maar dit zou waarschijnlijk hunne verwachtingen beschamen, want onder de 9500 stemgerechtigde inlanders zijn 4000 builanders, en onder deze 2000 Portugeesche werklieden, die zeker als een man met de inboorlingen tegen de annexatie door Amerika stemmen zouden.

VERSCHEIDENHEDEN.

Over den admiraal, kommandant van het Russische eskader in de Middenlandsche zee, wordt de volgende anecdote verteld:

Toen hij noch adelborst was op een der schepen van de vloot in de Oostzee, diende onder zijn bevelen een matroos, in wien hij zeer veel belang stelde, Vroeger was deze kapitein geweest, doch wegens een overtreding tot matroos gedegradeerd; slechts een bijzonder kloekmoedige daad kon hem weer in zijn vroegeren rang doen herstellen. Avellan besloot hem daarbij behulpzaam te zijn. Hij maakte een afspraak met den matroos en sprong bij stormweer over boord, "Man over boord!" klonk het over 't dek. Dadelijk sprong de matroos hem na, en het mocht hem gelukken den "toevallig overboord geslagen" adelborst behouden aan boord te brengen — niet zonder hulp van Avellan, die beter zwemmen kon dan de matroos. Als belooning voor deze daad werd hij in zijn vorigen rang hersteld. Later, toen hij contre-admiraal bij de Russische vloot was, vertelde hij deze nobele daad van den jongen Avellan.

Waarom er in het Engelsche leger geen vijfde regiment cavalerie is. Toen in het jaar 1798 de Franschen onder generaal Humbert in Ierland landden, lag het toenmalige 5e regiment dragonders, te Castlebar in garnizoen.

Humbert marcheerde in de richting der stad en het kwam tot een treffen, waarbij echter het zooeven genoemde regiment onmiddellijk op de vlucht ging, zoodat naderhand niet van den slag, maar van den wedren bij Castlebar werd gesproken.

De regeering vermoedde, dat de oorzaak dier vlucht in trouweloosheid was gelegen, wat te meer waarschijnlijkheid had, toen een negental dagen daarna, nauwelijks 500 man den pas bij Colony met uitnemend gevolg tegen de Franschen verdedigde.

De naam van het 5e regiment dragonders werd intusschen uit het leger geschrapt en is sedert — ofschoon er 28 linie-regimenten zijn — niet weder in eere hersteld geworden.

Waarom er zooveel gedronken wordt, leest men in een der Hollandsche bladen het volgend: In den zomer om zich te verkoelen, in den winter om zich te verwarmen. Bij mooi weer, omdat men zoo vroolijk van aard is; bij regen en guurheid, om zich wat op te vroolijken. Als men dorst heeft, dien te lesschen; als men te veel heeft gedronken, om de maag weer wat op streek te brengen. Als men geld heeft, omdat men het er voor missen kan; als men het niet heeft, om zich daarover te troosten. Als men geen werk heeft, om de verveling te verdrijven; als men te veel heeft gewerkt, om zich te ontspannen. Als men zorg en verdriet heeft, om die weg te drinken; als men pret en pleizier heeft, om daaraan uiting te geven.

Om te kunnen drinken, weet men altijd en overal een reden en een verontschuldiging te vinden, als het er op aan komt.

Onlangs ontsnapte een leeuwin te Bordeaux, toen haar kooi werd schoongemaakt. Zij ging naar de stallen van het circus en verscheurde daar twee paarden. De leeuwentemmer werd in allerijl ontboden. Onverschrokken stapte hij naar het woeste dier, greep het in den nek en sleurde het naar de kooi, zonder dat de leeuwin ook maar de geringste poging aanwendde om weerstand te bieden.

De Parijsche geneesheer dr. Peter is overleden. Deze heeft metterdaad bewezen, hoe ver men het door wilskracht en volharding kan brengen.

Na in zijn geboortedorp de lagere school te hebben bezocht, ging hij naar Parijs, waar hij als leerjongen op een drukkerij werk vond. In zijn vrijen tijd bestudeerde hij het Latijn, de wiskunde en wel met zooveel ijver, dat hij in vier jaar zijn diploma behaalde. Hiermede gewapend, en nog steeds werkzaam op

de drukkerij, waar hij zijn dagelijksch onderhoud moest verdienen, legde hij zich op de studie der medicijnen toe. Onder leiding van Trousseau ontwikkelde hij zich tot den grooten clinicus, zooals zijn talrijke werken hem doen kennen.

De regeering erkende zijne groote verdiensten door hem tot Commandeur in de orde van het Legioen van Eer te benoemen.

In een studie over Josephine Beauharnais, de gemalin van Napoleon I, vinden wij de wetenswaardige bijzonderheden over de verkwistende weelde, welke de Vorstin ten toon spreidde en waardoor zij den oppermachtigen heerscher aan zich trachtte te binden, wat haar, gelijk bekend is, toch niet gelukte. De Keizerin was gewoon dagelijks vier tot zesmaal van het hoofd tot de voeten van toilet te verwisselen. Kleederen, die geen gala gewaden waren, droeg zij slechts eenmaal. Wekelijks had de Keizerin noodig vier dozijn zijden kousen gedurende den zomer en twee dozijn fijne wollen kousen des winters; voorts drie dozijn paar schoenen, daar schoenen en handschoenen slechts eens door haar werden gedragen, terwijl zij nooit een gewasschen kous aantrok. Alle drie maanden kocht zij nieuwe lijfsieraden of ruilde de gebruikte kleinoodeën — natuurlijk met enorm verlies — tegen nieuwe in. Voorts werden ook elk kwartaal in haar vertrekken de tapijten, meubelen en het tafelgereedschap vernieuwd. Haar paardenstal bevatte 36 paarden voor haar persoonlijk gebruik. Haar stalmeester had bovendien de opdracht, elke maand twaalf dier paarden voor andere te verruilen, in zooverre dezen meer aan de modekleur beantwoordden. Eens in de maand kreeg het personeel der Keizerin nieuwe livrei en werden door de Keizerin afgelegde costuums onder de hofdames verdeeld. Verscheiden fonteinen eindelijk wierpen welriekende wateren omhoog, waarvan de waarde steeds een waarde van 12,000 frank bedroeg en waarmede het bad der Keizerin moest worden vermengd. Welke ontzaggelijke sommen die verkwisting verslond, is zelf niet bij benadering te berekenen.

Een rookwedstrijd is onlangs te Berlijn gehouden in de *Gift nabel*club. Het was erom te doen wie de meeste sigaren zou rooken in den tijd van 2 uren. Een slotenmaker, die in de twee uren tien sigaren oprookte, won den prijs — een zilveren sigarenkoker en 200 sigaren. De wedstrijd is echter velen deelnemers niet al te goed bekomen.

DANKBETUIGING.

Voor de menigvuldige, oprechte en treffende bewijzen van deelneming, ondervonden bij het overlijden en het ten grave dragen van den Hoogwaardigen Heer Mgr. **Ferdinand Eduard Cornelis Kieckens**, in leven geheim Kamerheer van Z. H. Paus Leo XIII, Oud-Pastoor en Rector van het gasthuis, betuigen wij aan allen onzen welgemeenden en hartelijken dank.

Curaçao den 14 December 1893.

† H. JOOSTEN,
Bisschop tt. van Marciana en Apostolisch Vicaris van Curaçao.

Las Maravillas de la Ciencia

Qué cosas tan raras é incongruentes suceden! Según ellas, no parece sino que la Providencia pretenda hacer caer en el ridículo la falta de confianza que sentimos en nuestras fuerzas. Por ejemplo: el primer vapor que cruzó el Atlántico, yendo de Europa á América, llevaba, casualmente, á bordo un ejemplar de un libro escrito para probar que jamás llegaría á obtener éxito la propulsión de los buques por medio del vapor. No es verdad que en esa afirmación estaba contenida la esencia misma del más inconsciente humor?

Pues, así mismo, durante siglos dijeron los hombres que nunca llegaríamos á comprender las enfermedades que tienen un hondo asiento ni mucho menos, á *curarlas*. Decían que habíamos nacido únicamente para sufrir y morir, y que era una especie de impiedad el intentar escaparnos de ese nuestro hado. No obstante, ciertas personas sabias, pacíficas, que creían que la salud, no la enfermedad, la vida, y no la muerte, eran el objeto de la existencia, prosiguieron estudiando y experimentando, persuadidas de que un día llegarían á demostrar que en el seno de la naturaleza había remedios ocultos, y que todo era el encontrarlos. Los hemos encontrado? Hemos descubierto uno sólo siquiera? Parece que sí.

Suplicamos á nuestros lectores presten atención á la siguiente, breve carta. Está llena de enseñanzas, y es una especie de luz que felizmente irradia sobre muchos países, al fin de este siglo de maravillas.

Quien la escribe, dice: "Por mucho tiempo había venido sufriendo de una enfermedad que me había sumido en un estado de gran debilidad, y me había imposibilitado, por completo, de ocuparme de mis negocios. Todo clase de alimento me producía un dolor sordo, que á menudo degeneraba en calambres y espasmos. Este dolor no cesaba, en ningún caso, hasta que el alimento había pasado á los intestinos, ó hasta que arrojaba cuanto había comido. Tenía una gran dificultad en digerir, un gran peso y opresión, mucho calor y acidez en el estómago, sufría mucho de un fluido intensamente amargo y ardiente que se me desarrollaba en la garganta y boca."

"Me hallaba también en un estado de indiferencia mental; pasaba muchas noches sin dormir, y casi siempre tenía un fuerte dolor de cabeza acompañado de un ligero movimiento de vientre. Disminuía mi apetito, y á veces no tenía ninguno; sentía siempre sed, y no obstante, no podía retener los líquidos que tomaba: todo lo cual empeoraba más mi caso. Había consultado á varios Doctores eminentes, y de sus prescripciones no había obtenido el menor alivio, y por fin llegué á estar tan desesperado de encontrar remedio para mi enfermedad y tanto me descorazoné y disgusté, que á todas horas deseaba la muerte."

"En uno de mis peores días acerté á pasar por casa del bien conocido farmacéutico Francisco Murillo Hernández, y le expliqué todos los detalles de mi enfermedad. Me escuchó él con toda cortesía, é interés, y cuando acabé me recomendó un remedio que él dijo tenía en su botica; y, tanto insistió en que lo probase, que le tomé una botella grande. No habían transcurrido aun dos semanas de esto, y ya mis dolores habían empezado á disminuir; y tres días después habían desaparecido por completo. Mi salud general mejoró rápidamente, mi apetito aumentó, y, por fin, todos los síntomas que yo había tenido por incurables desaparecieron en absoluto."

"Desde el día en que obtuve tan maravillosa é inesperada curación, no he cesado de recomendar este remedio, — el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, á cuantas personas sufrían de lo mismo, y muchas de ellas lo han usado con resultado igualmente maravilloso. Doy á V. completa autorización para publicar esta carta, y tengo el honor de quedar suyo, afmo."

(firmado) Arturo de Pascual González, Calle Marina, 22, Sevilla.
Abril 8, de 1893.

La enfermedad tan claramente descrita por el Sr. P. González, no ofrece duda en su clasificación; era una inflamación aguda é indigestión y dispepsia, que son tan antiguas como la raza humana y la desesperación de los médicos según la compleja variedad de sus síntomas, sus violentas y sutiles trasposiciones y su radical conexión con todas las funciones orgánicas del cuerpo humano. Los médicos se han contentado siempre, — como se contentaron en este caso,—con dar paliativos para los síntomas, creyendo que no existía para estos cura radical.

Y no obstante, dicha cura existe, y felizmente el autor de la carta dió con ella aquel afortunado día en que consultó á su amigo, el Farmacéutico Murillo Fernández.

El Jarabe Curativo de la Madre Seigel se puede contar entre los grandes descubrimientos de este siglo, y prueba que no hay un sólo mal físico que no podamos esperar vencer bajo los auspicios de un remedio, que, en realidad, es poco menos que una inspiración.

Si el lector se dirige á los Señores A. J. Whith.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE'

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Caracas.		Venezuel		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Nov.	4	Nov.	14	Nov.	25	Dec.	5	Dec.	14	Dec.	23
Komt aan te CURAÇAO	,,	10	,,	20	Dec.	1	,,	11	,,	20	,,	29
Vertrekt van ,, ...	,,	11	,,	21	,,	2	,,	12	,,	20	,,	30
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	12	,,	22	,,	3	,,	13	,,	21	,,	31
Vertrekt van ,,	,,	13	,,	22	,,	4	,,	13	,,	21	Jan.	2
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	14	,,	23	,,	5	,,	14	,,	22	,,	3
Vertrekt van ,, ..	,,	17	,,	27	,,	7	,,	18	,,	27		
Komt aan te PTO. CABELLO		18	,,	28	,,	8	,,	19		28	,,	7
Vertrekt van ,,	,,	18	,,	28	,,	9	,,	19	,,	28	,,	8
Komt aan te CURAÇAO	,,	19	,,	29	,,	10	,,	20	,,	29	,,	9
Vertrekt van ,, ...	,,	20	,,	29	,,	11	,,	20	,,	29	,,	9
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	21	,,	30	,,	12	,,	21	,,	30	,,	10
Komt aan te NEW-YORK...	,,	27	Dec.	6	,,	18	,,	27	Jan.	9	,,	16

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Nov.	21	Dec.	2	Dec.	12	Dec.	21	Dec.	30
Komt aan te MARACAIBO......		22		3		13		22		31
Vertrekt van ,, ...		27		9		18		27	Jan.	7
Komt aan te CURAÇAO.......		28		10		19		28		8

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Paul F. G. CURIEL
biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.
Grondtaal: Hollandsch of Spaansch
Curaçao, 13 Juni 1893.

IMPRENTA DE A LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO.